

Ако искаш да развиеш ти талант и фантазия,
ела при нас в Езиковата гимназия!

ОБЪЕКТИВ

Б. Брехт

БРОЙ 10
ЮНИ
2010 г.

1, 2, 3, 4, 5, 6...12! 3-а-в-ъ-р-ш-и-х-м-е!

На 19.05.2010 г. ЕГ „Бертолт Брехт“ се раздели с още един випуск невероятни личности. Нашите абитуриенти се справиха, поне според тях, отлично с матурите и с въздишки на облекчение започнаха последната подготовка за паметната нощ.

Както всяка година, тълпа от любопитни зяпачи се беше събрала още от 18:30 пред „Тракия“. Роднини, приятели и минувачи водиха битка за по-предни позиции. Блъсканицата и тази година беше атрактивна. За абитуриентите нямаше обособена „червена“ пътека от персонала на хотела, затова се налагаше да си пробиват път през масите хора. По непотвърдена информация една рокля е станала невинна жертва на роднинско настъпване, но все пак не се е съдрала напълно.

Предвидливо нашите бивши дванадесетокласници се бяха събрали порано на Острова, където имаха достатъчно пространство и време за снимки и оглеждане на съучениците. Една от

снимка: *Татяна Шушакова*

най-атрактивните абитуриентки беше с рокля и кок, които ѝ придаваха вид на горска нимфа, друга пък беше за-

ложила на шраусовото оперение като необичайно допълнение към балната рокля. Всички се бяха постарали да изглеждат уникално и перфектно в този толкова специален ден.

Отново в духа на вече позната традиция след края на вечерята в „Тракия“ по-голямата част от вече завършилите ученици заминаха за Пловдив. По информация от източник, който няма нищо против да споменем името му – Маргарита Павлова – и там доброто настроение и забавлението не са престанали. Е, всички видяхме оцелелите, малко изморени и замаяни от спиртни напитки абитуриенти на другата сутрин, когато дойдоха да си вземат последно сбогом с гимназията.

Благодарим ви, че с виковете си ни направихте съпричастни на края на вашата приказка – петте незабравими години в ЕГ! Желаяме ви на добър път в пределите на зрелостта!

Ваня Попова, 11.д клас

снимка: *Татяна Шушакова*

На добър час!

Спечелихме второ място на финалния кръг на Националната викторина „Образование на бъдещето“. Премерихме сила с осем езикови гимназии от цяла България – Испанската гимназия, София, Английските гимназии на Варна, Хасково, Кюстендил, Бургас и бяхме наистина добри. Защо тогава видях сълзи в очите на учениците си? Защо Ваня с толкова болка ми каза „Съжалявам, госпожо!“? Ами сега ще ви разкажа. След като с лекота победихме в регионалния кръг в град Пловдив и впечатлихме журито с най-висок резултат на теста по английски език, след запомнящите се презентации на Мария и Светльо ние с трепет зачакахме финалния кръг в София. Посветихме участието си на чудесния четиридесетгодишен юбилей на нашата гимназия. Готвехме се с хъс и сърце. Университетите, които трябваше да презентираме на Power Point, от 12 станаха 15. Сайтовете изведнъж се промениха. Монологичната форма на презентациите се трансформира в артистичен диалог. За всички 15 университета подготвихме истински миниспектакли, включихме хумор, актьорско майсторство и мисли на атрактивни световни умове – Гюте, Шекспир, Ван Гог, Симеон Дянков, Версаче. Бяхме горди със себе си. На 19 март с „международен“ влак Белград – Истанбул потеглихме от Пазарджик за София. Мария, Светльо, Силвия и Ваня бяха облечени в черно и бяло, с черни вратовръзки и подарени от директорката ни г-жа Стоянова емблеми на ЕГ „Бертолт Брехт“. Имаше притеснения, вълнения, несигурност, но и едно радостно признание – дадохме всичко от себе си, а нататък – каквото сабя покаже.

Е, тази сабя се оказа безмилостен ятаган! Състезанието беше организирано чудесно – директорката на Darbi College, ректорът на ВУЗФ, авторитетно жури, умна водеща и запленително нахъсани съперници.

Първи кръг – 20 задачи от езиков

ПОНЯКОГА ДА СИ ВТОРИ БОЛИ

тип TOEFL, 10 минути по часовник! На първо място с 18 от 20 точки – ЕГ „Б. Брехт“ – Пазарджик. Ура! Заради такива мигове си струва да си учител.

Втори кръг – ние със състезателен номер 4 и ще презентираме четвърти по ред – е, хубав жребий от 8 отбора – нито първи, нито последни – къс-

мет! Трябва да презентираме един университет в рамките на 5 минути и да отговорим на 4 въпроса на журито. Падна ни се The American International School in Salzburg. Имаше музикален фон, артистичен диалог в симулирано talkshow, впечатляващ финал. Стисках палци до кръв. Тези деца войни заслужаваха победата. Стояха затворени пред един екран по 5-6 часа на ден и въпреки че са дванадесетокласници, подариха време и мисли на една тъй духовна кауза. Трите презентации на конкуренцията още повече засилиха очакванията ни – скучни са, твърде несигурни, твърде сиви. По-добри сме!

Идва нашият ред и отново стискам палци. Светльо и Мария са на сцената. Изглеждат чудесно. И в този момент се случва нещо, което никога не ни е хрумвало, че може да се случи в

състезание под надслов „Образование на бъдещето“ – версията на Windows на лаптопа на Darbi College е 2003, а нашите презентации са направени на версия 2007. Кой да се сети, че понякога бъдещето се е спотайло в 2003 година и поривът към финансови икономии може да убие усмивките, надеждите и труда на 4-ма млади, истински състезатели, чието поколение постоянно е обвинявано в липсата на идеали.

Нашата презентация за Австралия не се отвори, но това не затвори надеждите и духа на отбора. Трябваше да се направи нещо. Мария прояви толкова борбеност, обходи всички компютри във ВУЗФ и накрая единичък от тях благоволи да отвори презентацията. Каква ирония!

Въпреки че изпуснахме реда си и бяхме изслушани след края на цялото състезание, презентацията и представянето беше впечатляващо – класи над останалите отбори! Журито оцени тази изява на отбора с максимален брой точки.

Преди последния кръг, на финала, въпреки наказанието, което изтърпахме, че бяхме избрали „технологии на бъдещето“, водехме с цели 3 точки. Бяхме първи! Заминавахме за Англия!

И тук вместо извинение за „гафа“ на техниката, вместо комплимент за борбеността и волята да не се откажат и скрият зад комфорта на доброто извинение – техниката е виновна, отборът на ЕГ „Бертолт Брехт“ беше „наказан“ да се бори с Кюстендил на принципа на „златен гол“.

В този момент видях в очите на порасналите деца на сцената обида, тъжно недоумение, сякаш някой изпи усмивките и желанието за победа. Не е честно!

Да, сега знаем, че Шилер е написал текста на „Ода на радостта“, но знаем също, че понякога да си втори във финал на Национално състезание много, много силно боли!

Емилия Дурева

ОТНОВО НА ВЪРХА

За трета поредна година ЕГ „Б. Брехт“ показва своите умения в състезанието по бедствия, аварии и катастрофи. Отборът, който се състои от Анна Кирова (8. д), Гергана Крайтунчева (8. а), Мария Динкова (8. д), Симеон Гигов (8. а) и Борислава Узунова (8. е), взе златни медали в общинското състезание, проведено на 27 април, като победи конкурентите си от всички училища в града. В последвалото областно състезание отборът отново грабна първо място. Както всяка година, състезанието беше добре организирано и двете му части – теоретична и практическа, преминаха без излишно напрежение.

Практическата част беше разделена на 9 отделни центъра, в които отборите показваха как се реагира в бедствени ситуации. Състезателите трябваше да обърнат специално внимание на центъра за спешна помощ, в който помагаша на пострадали.

Отборът беше мотивиран и сигу-

рен в знанията си благодарение на Тодор Тодоров и бившите състезатели на гимназията, които помогнаха за добрата му подготовка.

Тръпнещи в очакване да прибавят още един златен трофей към колекцията си, очакваме националната над-

превара в Монтана от 18 до 20 май. Уви – финансови проблеми не позволиха Община Пазарджик да има там свои представители...

Догодина обаче ще им разкажем играта!

Мария Динкова, 8.д клас

ГЕННОМОДИФИЦИРАН ВЕК

Едва ли не самата история на човешката еволюция може да се разглежда като неистов стремеж към прагматизъм. Днес пък е върхът на пирамидата, когато най-скъпото (предполагаемо и най-стойностното) е най-рационализираното. Въобще процесът на човешкото израстване може да бъде описан чрез четири елемента: ефективност, изчислимост, предвидимост, контрол.

Днешните времена са някакъв своеобразен ренесанс, но прогресът няма нищо общо с артистичните сетива и естетическата хармония. Препъваме се презглава, за да е максимално опростено ежедневието ни и да полагаме минимален брой усилия заради каквото и да било.

Да, но искаме или не, рано или късно лесното добива нищожно качество. Търсим евтиното, бързото, но колкото старание влагаме, толкова и получаваме.

В един момент уж прогресиравме, за да получаваме по-малко, за да правим по-малко и за да се задоволяваме с по-малко.

Точно едно от лицата на този тип прогрес е генната модификация. И ние никак не бива да протестираме срещу нея, тъй като, чисто и просто, си я просим от векове. Днес, когато можем да превърнем домати в мутант с издръжливост на риба и крехък картоф в неуязвима от бръмбари хранителна ценност, не оценяваме що за чудо творим. Точно към ГМО ни е водил непогрешимият ни нюх към ново, лесно, трайно и т.н. От прекалено много време гледаме на количеството и на опаковката като на необходимост, а на качеството – като на подробност.

Защо ние запротестирахме активно точно когато засегнаха чревоугодничеството ни? Разбира се, протестът не беше успешен. Твърде късно преминахме от бляновете за синтетичния рай към носталгия по натуралното и истинското. Защото не само Европейският съюз, но и всички останали световни организации, институции, шивашки цехове, издателски къщи и пластични хирурзи от десетилетия насам активно работят върху всякакви икономически прогресивни методи за модификация. И ми се струва, че това масово творене се отразява не само на доматите.

Първо, ние търсим по-светло бъдеще в по-калорично гориво за по-бързите автомобили, по-дълбоко в Арабския полуостров и по-високо в материалните доходи за нефтодобивните босове. По-късно се оплакваме в съда, че качеството на ягодите ни посеви ще бъде влошено от... я Набуко, я Източния поток. Успоредно с това властта ни доставя прекомерно удоволствие и не се лишаваме нито от студени, нито от горещи войни, а също и от атомни и

биологични оръжия, само и единствено с целта след години да се радваме на сериозна политика, копнееща

за унищожение на ядрени запаси, световен мир, изобретяване на медикаменти срещу hand-made модерни чуми, предавани по полов път и още няколко камари благородни идеи. Излишно е да се уточнява що за необятен процес е нашето човешко и наивно световно модифициране. За съжаление, не може да се каже, че това е от красивите измерения на глобализацията.

Светът е малък. Вчера беше поширок, а утре ще е още по-малък. Но не е ясно дали, превръщайки света в село чрез „фейсбук“ и другите енерго-Неспестяващи двигатели за масово интелектуално унищожение, не превръщаме и себе си в селяни. Със застрашителна самонадеяност, мощ и първична зависимост към търсенето на „повече“, „по-евтино“ и „по-бързо доставено“.

Дори и да не засягаме толкова глобални теми, и в по-малък мащаб, откъдето и да го погледнеш, пак сме модифицирани. Още от момента, когато направихме първата копка на Уолстрийт и създадохме първия рекламен постер за стелки за обувки. Защото икономическите напредналите хора правят това, което е най-удобно, най-бързо, най-доходно и най-близо. Ако не приемем ГМО, няма как да изгреем финансово от изтока на Европа... „Големите“ отдавна са го направили. Наш ред е. Хорото се играе докрай, а след кратко време съвсем няма да ни интересува дали храната ни е модифицирана. В крайна сметка ние упорито модифицираме себе си. В най-видимо проявление смисъл някои по-естетически чувствителни от нас модифицират себе си чрез силиконови импланти или инжекции с ботокс. Други пък се актуализират чрез други порочи от сорта на попфолк холивудско кино, попфолк евтина драма и попфолк музика.

Общата далавера е, че няма смисъл да си правим труда, наречен „избор“, когато някой може да го направи вместо нас. Това е едното лице на глобализацията – стремежът към успех на всяка цена. Но в крайна сметка рано или късно короната на мнимата ни победа над природата натежава върху черепната ни кутия. В най-добрия случай не я пробива, а я смазва бавно.

Теодора Ангелова, 11.д клас

НАШИТЕ УСПЕХИ

Отборът на девойки и юноши на ЕГ завоюва призови места на общинското ученическо първенство по лека атлетика (Симеон Гигов, Иван Попов, Невелин Гугутков, Александър Пенев, Георги Христов, Асен Чолев, Марио Чаушев, Атанас Михайлов, Стефани Задрева, Кристина Георгиева, Никол Поюклиева, Велислава Белева, Галя Арбалиева, Мария Величкова, Гургана Кратунчева). Юношите се класираха отборно на трето място и спечелиха сребърен медал за 4 x 100 м, като взеха и златни медали във всички индивидуални дисциплини.

С първото си място отборът на девойките се класира за областния кръг, провел се в гр. Панагюрище. Там девойките ни също станаха първи и получиха възможността да представят училището ни на зоналното първенство в Пловдив, където, естествено, отново разбиха конкуренцията – първо място!

На 5-6 юни ще се проведе републиканският кръг, който е последният етап от състезанието. Всички вярваме и стискаме палци, че нашите момичета отново ще докажат, че най-добрите атлети са именно тук, в Пазарджик, и то не къде да е, а в ЕГ.

Повод за гордост са и момичетата, които се класираха на второ място на зоналното първенство по волейбол за девойки младша възраст (8. – 10. кл.), проведено в Смолян. Зорница Якофова, Кристина Георгиева, Стефани Задрева, Галя Арбалиева, Гургана Атанасова, Анна Сеферинкина, Аделина Гечева, Екатерина Темелкова – БРАВО, момичета, продължавайте да превземате нови върхове!

Татяна Шушакова, 11.а клас

НАШИЯТ ДЕСАНТ В ЕВРОПАРЛАМЕНТА

Както в „Обектив“ информира в юбилейния си брой, бившият възпитаник на Гимназията и настоящ евродепутат Емил Стоянов покани осем ученици от ЕГ на посещение в Европейския парламент през м. октомври.

Педагогическият съвет постави сериозни критерии за подбор: отличен успех и отлично владеене на съответния чужд език, активна извънкласна дейност. Изборът се ограничи между учениците от 10. и 11. клас, тъй като осмодесетокласниците и деветокласниците трябва да положат още труд за овладяването на чуждия език, а сегашните ученици от 12. клас есенна ще са студентите (час от тях истината ще бъдат около Брюксел, но не по покана, а след изпити!).

След сериозни дебати за наши хора в Европарламента (макар и за 2 дни) бяха избрани: Ивана Туджарова, Иван Попов, Александра Цветкова и Теодора Владимирова (всички от 10. клас) и единадесетокласниците Захари Мерджанов, Росица Сотирова, Гургана Стаменова и Кристина Богалинова.

Очакваме техните впечатления!

И НЕКА ЧУДНИНАТА ДА Е С НАС!

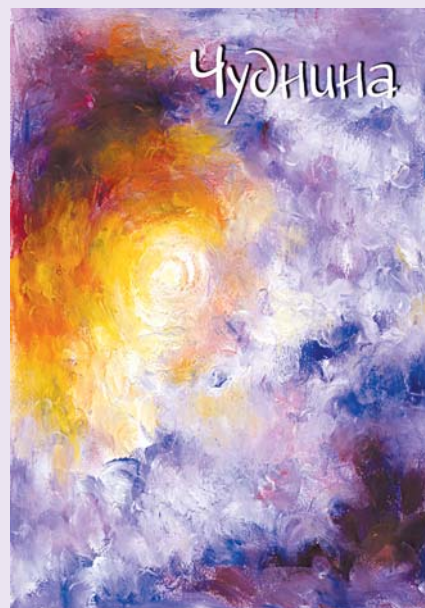
В изпълнения със значими събития месец април няма как да не споменем и провеждането на една традиция, ревностно утвърдена в Езиковата от години – издаването на ежегодния сборник с ученическо творчество. Напълно в духа на постоянството беше и присъствието на специално поканен гост, чиято роля беше първото официално рецензиране и представяне на новото творение на учениците. Тазгодишният ВИП избраник беше небезизвестният писател Владимир Зарев. Авторът на романа „Светове“ не скри очарованието си от творческите изяви на възпитаниците на ЕГ, като остана умилен от ентузиазма както на младите писатели, така и на публиката, която попиваше всяка негова дума.

А самият сборник – носещ оригиналното име „Чуднина“, получи своята достойна бройка от почитатели и купувачи.

Самите ние, отговарящи за вестите в ЕГ, успяхме да разменим няколко думи с господин Зарев, който с удоволствие се съгласи на молбата ни да отправим някакво пожелание към възпитаниците на ЕГ. За финал ви предаваме заветните му слова: „Живейте младостта си, сякаш тя ще трае до утре, живейте всеки ден, сякаш той е последен!“

И колкото и да ни се иска, въпреки това няма да се разминем от учене ;)

Диана Зайкова, 11.д клас

ПОДОБАВАЩИЯТ ЗАВЪРШЕК

40-годишнината от създаването на ЕГ освен с многообразни училищни инициативи бе отбелязана и с грандиозен концерт. Може би по-правилно е да наречем тази кулминационна изява на възпитаниците на гимназията не концерт, а цяло шоу, пресъздаващо сътворението на „Б. Брехт“ преди години и извървения път на прогреса. Напълно заслужено му прилягат епитетите нетрадиционно, нестандартно и модерно. Доказаха го и нестихващите аплодисменти на препълнената зала.

Заслугата за оригиналния сценарий е на уважаваните от всички учители по БЕЛ Диана Стоева и Фани Попова. А колежките им Ана Сарафска (по музика), Маргарита Анчева (физическо възпитание) и Даниела Перничева (по изобразително из-

куство) помогнаха при реализирането на запомнящия се замисъл.

Не можем да не споменем и яркото сценично присъствие на участниците в спектакъла. Те очароваха с младостта и таланта си многобройните зрители. Спектакълът ще се запомни не само с участието на огромен брой ученици (близо 70), но и с това,

че за пръв път от сцената прозвуча химнът на ЕГ.

За пореден път обществеността на град Пазарджик се убеди, че ЕГ е не само авторитетна образователна институция, а и школа за развитие и изява на творческите заложби на младите хора.

Диана Зайкова, 11.д клас

Deutsch macht Spaß

На 13 април в Младежкия дом се състоя и вечерта на немския език, която определено ще бъде запомнена с непринудената доза смях и незабравимите реплики на участниците от ЕГ – ученици от 8. до 12. клас, превъплътили се в различни роли и представили различни таланти в областта на актьорското майсторство и музиката. На голямата сцена бяха представени моменти от приказки („Rotkäpchen“, „Der Brämer Stadtmusikanten“), откъси от пиеси („Im Dikicht der Städte“), танци и песни. Черешката на тортата бе изпълнението на виенски валс от Симона Йовчева (9. в) и нейния брат Васил, носители на купа „България“ за 2009 г.

За приготвянията г-жа Гацева – един от организаторите на концерта – споделя: „Изправени бяхме пред много трудности от техническа страна, но учениците проявиха голям ентузиазъм и желание за работа въпреки невъзможността да се упражняваме на голямата сцена, вечно ангажирана с нещо. Аз съм много доволна от тях и от училищния театър в състав: Васил Риков, Ангел Иванов, Стефан Христосков (10. б) и Маргарита Кокозова и Биляна Панчева от 10. а, които поеха по неволя мъжки роли поради разбираемия недостиг на момчета в нашата гимназия.“

Мотото на вечерта остана „Deutsch macht Spaß“ (немският доставя удоволствие) и по думите на г-н Фело „наистина се забавлявахме чудесно“.

Николай Генев, 9.в клас

Голямото начало

Бележитата и очаквана с нетърпение седмица от чествания по случай на 40-годишнината на Езикова гимназия „Б. Брехт“ беше открита подобаващо от англоговорящите възпитаници на юбилейното училище. Вечерта на 12.04.2010 г. беше безспорно запомняща се – издържана английска реч се лееше от сцената на Младежки дом – град Пазарджик, наедно с пламенния възторг на участниците. Всеки настоящ випуск имаше свои представители в разнообразните постановки, а младите актьори дадоха от себе си всичко на сцената в името на всеобщото удовлетворение и в чест на реномираното ни училище. Шекспировите превъплъщения на единадесетокласниците бяха хитът на вечерта, а тазгодишните абитуриенти представиха на зрителите откъси от всеизвестния сериал „Клюкарката“.

Светкавици от фотоапарати озаряваха непрестанно публиката, която усърдно се стремеше да запечати не само в съзнанието си тези забележителни минути.

Ако всеки път ще е толкова хубаво, можем само да си пожелаем ЕГ да дочака повече годишнини, за да има повече подобна наслада и тръпка за всеки го!

Диана Зайкова, 11.д клас

La boom au troisieme jour

След успеха на първите две езикови вечери, провели се в голямата зала „Устрем“ на Младежкия дом, дойде време и за третата – френската! Тя се проведе в сравнително по-малката зала на ДНА, но пък ние, французите, успяхме с лекота да я препълним.

След програмата, съставена от нашите скъпи учители по френски език, взеха участие различните ни ученически франкофонски таланти. Разнообразността на тази езикова вечер произлизахе от многото на брой рецитали, песни, пиеси и танци. Не трябва да забравяме и нашите водещи, които „закрепяха“ отделните изяви и в няколко непредвидени случая се наложи умело да прикрият някоя и друга мъничка грешка, появила се поради притеснението на по-младите ни съученици.

В нашата вечер на френския език взеха участие ученици от почти всички класове.

Мариан Радев, 12.з клас

НА СБОГУВАНЕ

Ако Езиковата е платно, то ние бяхме неуморни художници! Бяхме Пикасо, защото на снимката от по-редното събиране просто не разбираш каква неведома сила е подредила тези ръце, очи и тела по такъв невъобразим начин!

Ако Езиковата е каменен къс, то ние бяхме Микеладжело и с неуморната сила на своето вдъхновение от него изваяхме скулптура на прекрасната си и незабравима младост.

Ако ЕГ „Бертолт Брехт“ е манастир, то ние бяхме смирени монаси, които кротко пееха красивите псалми на знанието, нашепнати от игумените-учители, но и тайничко (пък и не толкова тайничко) надигаха бокала на изкушението и страстта.

Ако езиковата е пъстра мозайка, то ние бяхме една от многобройните цветни плочки, в която пулсираше ритъмът на нашето различие.

Ако нашата гимназия е музикална хармония, то гласовете ни, извисени с всички цветове на небесната дъга, се вляха в тази чудновата бърканица, за да станат част от чуждозиковия хор на младежкото цяло.

Ако ЕГ е дом, то ние бяхме неговите наематели за едни незабравими

пет години. Влязохме в тази къща на познанието плахи, неуверени, но устремени към бленувания успех и готови да докажем пред себе си и света, че имаме силата и волята да го постигнем. Случайно станахме съквартиранти – толкова сме различни помежду си! Но радостни или скърбящи, усмихнати или с насълзени очи, задружни или разединени, обичащи или мразещи, нашият дом училище ни приемаше без въпроси, а знанието

на нашите преподаватели ни научи да бъдем себе си чрез другите. Научи ни да бъдем достойни хора!

И днес, напусайки нашата гимназия с непреодолима тъга, но и със светла надежда, ние запечатваме в нейните коридори и врати, чинове и бюра, картини и цветя, черни и бели дъски своя глас, който да нашепва на всекиго от вас: „Ние бяхме тук! Ние бяхме, сме и ще бъдем уникални!“

Иван Николов, 12.б клас

НА ДОБЪР ЧАС!

Обичайно е, дори неизбежно, ежегодните церемонии да се отбелязват с традиции, баналности и често дори известна доза досада. Особено постоянните училищни тържества. Да, но кажеш ли: „Днес изпращаме абитуриентите“, прозвучава съвсем различно от „Организираме тържествено литературно четене на трудове по квантова физика“. Не защото сме

антиинтелектуалци.

Изпращането на дванадесетокласниците на 05.05.2010 г. не беше по-редният празник или един от многото. Никога не е. Това е така, защото символката на старта на живота на всеки випуск е винаги приятно вцепеняваща. За мен от подготовителния клас това е тъжно събитие, понеже означава сбогуване с ветераните. И малко по малко

ескалира в натрапчиво усещане, че скоро аз ще бъда от ветераните, за които на зайците от подготовителен клас един ден може би ще им бъде мъчно. Готино. Ама и тъжно.

Сигурна съм, че не само аз се чувствам така и точно тази идея от край време е масова у гимназистите. Това е така, понеже отново събитието събра зрители: отново нас, отново преподавателите, тук-там някои от бившите ветерани, гости, родители и т.н. А присъствието на Тодор Попов и старши експерт Боева недвусмислено утвърди празника ни като траен символ. Без спор на този ден изпратихме от гимназията голяма част от следващите надеждни Личности на Пазарджик. Следователно гордият випуск, освен овации и радост, понесе и тежестта на високите очаквания на учителите, родителите, кмета, та дори и нашите.

Ние, екипът на Обектив, също се нареждаме на поздравителната опашка и ги прегръщаме с пожеланието това да бъде истина. Дано нашите бъдещи студенти да държат на гърбовете си не само един успешен град, но и успешна държава. Желаем им и красива и прогресивна младост. На добър час!

Теодора Ангелова, 11.д клас

ЕГ „ПОКОРИ“ И НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Думата „демокрация“ прозвуча недвусмислено на 21.04.2010 поне за 30 ученици от гимназията – ръководството на училището прие официална покана за образователна визита на Народното събрание. Освен посещението спечелихме цял работен ден извън сградата на „Б. Брехт“ и извън редовните часове.

Разполагахме с предварително изготвена дневна програма. Звучеше внушително, тъй като в нея бе включено „тържествено посрещане на парадния вход“, дискусии с областните

народни представители (Иван Иванов и Гинче Караминова) и с политически журналист (Надя Василева, БНТ). Заложена в графика бе и евентуална среща с Министерския съвет отблизо. За съжаление тя не се състоя заради ангажименти с пристигащата през същия ден Косовска официална делегация. Подобна промяна в плановете се случи и с посрещането – за да влезе тържествено, групата ни все пак се премести от парадния към задния вход на сградата, но то така или иначе звучеше твърде грандиозно, за да бъде

осъществено.

От депутатите съграждани взехме сведения относно очакваните реформи в образователната система. Тонът, с който Караминова и Иванов отговаряха на ученическите въпроси, бе отзивчив и им даваше вид на хора, готови на тежък държавнически труд. Надяваме се и ние да видим резултатите от него. Надя Василева пък ни разказа за интензивността на ангажираността на журналиста, особено в телевизията, особено в политиката, вътре в Народното събрание и т.н...

Имахме възможността и да наблюдаваме на живо функциониращия законодателен орган на Отечеството от терасите на символичната зала. Картината беше точно толкова живописна, колкото и изглежда на телевизионния екран. Някои от държавниците присъстваха тук-там съсредоточено, по депутатски, други – не съвсем.

Обядът в клуб-ресторант на Народното събрание беше краят на програмата и бяхме свободни да се върнем обратно в провинцията. Обзалагам се обаче, че мнозина от нас останаха с желанието да се върнат върху червените килими на Парламента... на което все пак не бива да се гледа с особено око – не е крайно пагубно, нито нравоунищожително, както често в нашето общество звучи. Нали в крайна сметка ние сме Младите, а Младите са и символ на Надеждата в управлението.

Теодора Ангелова, 11.д клас

ВИЦОВЕ

Малко момиченце влиза в зоомагазин. Усмивва се мило на продавача и казва с най-нежния си глас:

– Искам да си купя едно зайче!

Продавачът нежно пита:

– Искаш да си купиш това малко, сивичко, с огромни печални очички зайче или пък това пухкавичко и мързеливичко бяло зайченце?

Момиченцето с усмивка отговаря:

– На моя питон, честно казано, му е все тая...

Японците изобретили робот, който хващал крадци. Завели го в Америка и за 5 минути хванал 1500 крадци. Завели го във Франция и за 5 минути хванал 1000 крадци. Завели го в България и за 5 минути го откраднали.

Разговор по телефона между офицер и войник:

– Николов, запалихте ли камиона?

– Да, до преди малко го гасихме...

Чукча се опитва да влезе в дискотека с котка под мишница.

– А това животно защо го мъкнеш?

– Казаха, че без мацка не пускат.

Шеф към подчинен:

– Петров, я влез в Jobs.bg

Петров:

– Влязох. И сега какво да правя?

Шефът:

– Ами започвай да си търсиш работа...

Николай Генов, 9.в клас

РЕДАКЦИОНЕН ЕКИП:

Гл. редактор: Бойка Лумбева,
Валентин Стоянов

Редактори: Диана Зайкова, Теодора
Ангелова, Николай Генов, Ваня Попова
Татяна Шушакова

Снимки: Татяна Шушакова, Маргарита
Павлова, Мария Стефанова, Даяна Кацарска
Разпространение: Тогор Тогоров

Предпечат: Наталия Илинова

Адрес на редакцията:

гр. Пазарджук, ул. „Пургон“ №1,
ЕГ „Б. Брехт“, e-mail: eg_obektiv@abv.bg

Печат: Беллопринт,

тел.: 44 04 00

e-mail: headoffice@belloprint.com,

www.belloprint.com

Ученици от ЕГ „Бертолт Брехт“ отново защитиха

СВАТЪСЪКЪТ НА ТИТАНИТЕ

Никол Николова (9. в) и второ място

славата на гимназията и се представиха отлично на националните кръгове на олимпиадите по БЕЛ, английски, немски и френски език, като показаха на цяла България, че и Пазарджик има таланти.

На националния кръг по литература се класираха Атанаска Терзийска (12. е), Атанаска Илинчева (12.е), Цветелина Бикова (12.е), Иван Николов (12.б), Весислава Пейчева (12.б) и Александър Карагеоргиев (12.а).

На национално ниво по английски престижно се представиха тримата класирали се ученици от езиковата – Виктория Стоилова (9.д) с 95 т., Галина Ендарова (10.е) с 90 т. и Милан Пиналов (8.е) с 75 т.

По немски език може да се гордее с първо място

за Росица Сотирова (11.б). Това са безспорни доказателства, че ЕГ „Бертолт Брехт“ дава отлична подготовка по немски език.

Тази година за първи път се проведе национален кръг на олимпиада по френски език, на който на пето място се класира Милен Методиев (9. з).

Посочените факти показват, че работата ни по проекта „С грижа за всеки ученик“ трябва да продължи, дано и Министерството да е на това мнение.

На отлично представилите се ученици може да пожелаем само двойно по-големи успехи за в бъдеще и да продължават достойно да представят ЕГ „Бертолт Брехт“!

Виктория Стоилова 9. д клас